

РЕШЕНИЕ

№ 3920

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1582** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Комисията за защита на потребителите, чрез адв. А., срещу решение от 03.01.2022 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 112 състав по нахд № 8312/2021 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № К-040960 от 29.01.2021 г., издадено от директора на Регионална Дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна Дирекция "Контрол на пазара", при Комисията за защита на потребителите (КЗП) - С., с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, на основание чл. 233, ал. 2 от ЗЗП, за извършено нарушение на чл. 72, вр. чл. 71, ал. 1 от ЗЗП.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона. Твърди се, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а отговорността на ответното дружество е законосъобразно ангажирана. Посочва се, че нарушението не е маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Ответната страна - [фирма], чрез пълномощник адв. П., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Подробни аргументи излага в писмени бележки, представени по делото. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд е установил фактическа обстановка, която кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна между страните, а именно: На 05.10.2020 г. па [фирма] е осъществена проверка от служители на КЗП в обект кафене и детска работилница, находящ се в [населено място]. В хода на проверката било установено, че търговецът предоставя услуги в открита детска площадка с наименование детска работилница. Обектът работи само с предварителна резервация за организирани събития - рождени дни или детски партита, като на място в обекта било установено, че има 2 бр. пързалки, батут и трамплин. За извършената проверка бил съставен констативен протокол № К-2710164 от 05.10.2020 г., с който било наредено на управителя да се яви и да представи в КЗП документ за въвеждане в експлоатация на съоръжението, план за контрол, доклад за първи годишен преглед и доклад за годишен контрол на площадката за игра.

На 26.10.2020 г. представител на дружеството се явил в КЗП и представил 2 бр. декларации за съответствие, договор за наем, протокол за извършен контрол на детски съоръжения, информационна табела за съоръженията на закрито, ценоразпис па услуги, правила за безопасен престой в парти център. Служителите на КЗП приели, че търговецът предоставя услуги на открита детска площадка за игра, без да е извършил необходимите действия по оценяване и удостоверяване па съответствието й с нормативно установените изисквания за безопасност. На 23.11.2020 г. на [фирма] бил съставен АУАН за осъществено нарушение на чл. 72, вр. чл. 72, ал. 1 от ЗЗП, въз основа на който било издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна, Софийският районен съд е формирал извод за незаконосъобразност на НП поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – административното нарушение не е описано по достатъчен ясен начин, така че наказаният субект обективно да е наясно защо е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 71, ал. 1 ЗЗП стоката или услугата се смята за безопасна, когато съответства на нормативно установените изисквания за безопасност, на които трябва да отговаря, за да бъде пусната на пазара. Разпоредбата на чл. 72, ал. 1, изр. 1 ЗЗП регламентира задължение за производителите на стоки и лицата, предоставящи услуги, да предлагат стоки и услуги на потребителите след извършване на дейностите по оценяване и удостоверяване на съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност. В разглеждания случай отговорността на ответното дружество е ангажирана за нарушение на чл. 72, ал. 1 ЗЗП, осъществено чрез бездействие – до момента на съставяне на АУАН не били представени доказателства за установяване на съответствието на наличните съоръжения с нормативно установените изисквания за безопасност. Правилно въззивният съд е приел, че посочената правна, а и словесна квалификация на нарушението е бланкетна и не може

да обоснове законосъобразното ангажиране на отговорността на проверяваното дружеството. Както в АУАН, така и в НП не са посочени конкретните нормативни изисквания за безопасност на стопанисваните съоръжения, с кой нормативен акт са регламентирани, в несъблюдаването на точно кои изисквания санкционираният субект е обвинен и неизпълнението на кои законови критерии за безопасност е довело до наказването му. Мотивите на СРС в тази насока се споделят изцяло от настоящия касационен състав и съгласно чл. 221, ал.2 АПК същите не следва да се повтарят.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на процесуалните правила. Решението е мотивирано - съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез обсъждане на приетите доказателства и доводите на страните, като е анализирал относимите материалноправни норми.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63з ЗАНН в полза на [фирма] следва да се присъдят разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв., видно от фактура от 16.02.2022 г. и платежно нареждане от 12.04.2022 г.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.01.2022 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 112 състав по нахд № 8312/2021 г.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 600 /шестстотин/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.